

انواع سیستم لوله کشی و رادیاتور

سطح ۳

دوره پایه شופاژ

گروه صنعتی بوتان

واحد مهندسی خدمات

ویرایش ۱ : ۸۹/۱

بوتان

انتخابی مطمئن

فهرست مطالب

2	آشنایی با نسل قدیم لوله ها
7	آشنایی با نسل جدید لوله ها
9	سیستم لوله کشی آب
10	سیستم لوله کشی با بر گشت معکوس
11	سیستم لوله کشی با بر گشت مستقیم
11	سیستم لوله کشی یک لوله ای
12	تاریخچه رادیاتور
12	رادیاتور و انواع آن
14	رادیاتور های فولادی و ساختمان آن
15	رادیاتورهای آلومینیومی و ساختمان آن
16	رادیاتورهای چدنی و ساختمان آن
17	جدول انواع رادیاتور در نگاه کلی
18	تعاریف مهم در رادیاتور
18	تعیین تعداد پره های رادیاتور
19	انتخاب محل نصب رادیاتور
21	معرفی اتصالات رادیاتور

۱-۱) آشنایی با نسل قدیم لوله ها

۱-۱-۱) لوله های فلزی

با شروع زندگی اجتماعی و شهرنشینی، استفاده از منابع آب متمرکز جوابگوی نیاز انسان ها نبوده و آنها را مجبور کرد تا آب را از مسیره های با روش های متعدد به محل زندگی خود انتقال دهند. از جمله این روش ها استفاده از لوله های فلزی بود که پس از توسعه شهرنشینی این لوله ها برای کاربردهای مختلف در ساخت و ساز مورد استفاده قرار گرفتند. این شرایط با فراهم کردن آسایش نسبی، باعث حل بسیاری از مشکلات شد ولیکن در مواردی معضلاتی برای ساختمان ها و ساکنان آن ها به وجود آورده است. در اینجا لازم است مزایا و معایب لوله های فلزی را مورد بررسی قرار دهیم.

۱-۱-۱-۱) مزایای لوله های فلزی

- مقاومت مکانیکی بالا

لوله های فلزی به دلیل استحکام در ساختار خود در مقابل ضربات و ارتعاشات، هنگام حمل و نقل یا نصب (از قبیل چکش خوردن و یا قرار گرفتن در زیر مصالح ساختمانی مانند آجر، ملات، سیمان،.....) مقاومت بالایی از خود نشان می دهند.

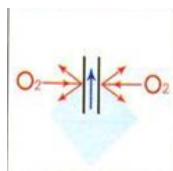

- تحمل دمای بالا

این لوله ها در مقابل آب با دمای بالا مقاومت خوبی از خود نشان می دهند.

- ضریب انبساط طولی کم

با تغییر دمای درون لوله های فلزی، تغییر طول کمی در این لوله ها ایجاد می گردد که این مزیت در شرایط گرمایی مانع از انحنای لوله و در شرایط انقباض (سرد شدن) مانع از ایجاد تنش در لوله ها می شود.

- نفوذ ناپذیری صد درصد

در این نوع لوله ها تحت هیچ شرایطی امکان نفوذ نور و اکسیژن وجود نخواهد داشت. بنابراین در داخل این لوله ها جایی برای رشد جلبک ها که نور عامل اصلی تشکیل و رشد آن هاست، نمی باشد.

- مقاوم در برابر آتش سوزی

لوله های فلزی به دلیل نقطه ذوب بالا در آتش سوزی دچار حریق نشده و مهمتر اینکه هنگام بروز چنین حادثه ای آتش را از نقطه ای به نقطه دیگر انتقال نمی دهند.

۱-۱-۱-۲) معایب لوله های فلزی

- خوردگی از داخل و خارج

لوله های خارجی در برابر اکسیژن و املاح موجود در آب و خاک مقاومت کمی داشته و در مجاورت چنین عواملی دچار خوردگی می شوند. که این امر باعث کاهش مقاومت در این نوع لوله ها شده و به شدت طول عمر آنها را کم می کند.

- عدم شکل پذیری آسان

لوله های فلزی به دلیل استحکام در ساختار خود به راحتی به خم دلخواه درنیامده و برای انجام چنین مواردی اتصالات متعدد، مورد نیاز است.

- ضریب هدایت حرارتی بالا

از دیواره لوله های فلزی مقدار زیادی انرژی هدر می رود

- رسوب پذیری

به دلیل زبری زیاد جداره داخلی و جذب املاح آب توسط فلز در دیواره لوله رسوب تشکیل شده که این امر باعث کاهش عمر لوله وافت فشار و کاهش جریان آب می شود.

- افت فشار بالا

ناصافی سطح داخلی لوله های فلزی و همچنین به کارگیری اتصالات متعدد در این نوع لوله کشی، باعث افت فشار زیاد در جریان آب می شود که این مسئله باعث انتخاب لوله با قطر بزرگ جهت رفع افت فشار می گردد.

- وزن زیاد

لوله های فلزی به دلیل وزن زیادی که دارند مشکلات متعددی را در حمل و نقل به وجود می آورند.

- مشکلات نصب

وزن زیاد این لوله ها و عدم انعطاف پذیری آنها در عملیات لوله کشی، مشکلات متعددی برای مجری به وجود می آورد.

- عمر کم

عمر مفید لوله های فلزی، معمولاً بین ۱۰ تا ۱۲ سال است. بنابراین پس از این مدت، سیستم تاسیساتی دچار مشکلاتی از قبیل پوسیدگی لوله ها، ترکیدگی، یا تغییر در رنگ و طعم آنها خواهد شد. این عوامل منجر به تعویض سیستم تاسیسات می شود که هزینه جدید نسبت به هزینه اولیه بیشتر خواهد بود. همچنین این مشکل در بعضی موارد، مانند ترکیدگی لوله منجر به خسارات دیگری از قبیل ریختن قسمت یا کل ساختمان می شود که این امر علاوه بر این که باعث افزایش چشمگیر هزینه ها می شود، موجب کاهش آسایش فکری افرادی که در این گونه ساختمانها زندگی می کنند، خواهد شد. زیرا هر زمان احتمال ترکیدگی و پوسیدگی لوله های به کار رفته در ساختمانهای خود را میدهد.

با همه این اوصاف انتخاب لوله های فولادی باید براساس جداول ارائه شده در مبحث ۱۴ مقررات فنی ساختمان باشد.

۱-۲) لوله های پلی پروپیلن (موسوم به لوله های سبز)

باسپری شدن سالیان متمادی از تولید و مصرف لوله های فلزی، کارشناسان به دنبال راه حلی برای غلبه بر معایب لوله های فلزی از جمله پوسیدگی بوده اند. با حضور پلیمر در تکنولوژی صنعتی، مهندسان پلیمر پلی پروپیلن را به عنوان پلیمر مصرفی در تولید لوله های پلیمری انتخاب کرده اند.

لوله های پلی پروپیلن بر اساس استانداردهای DIN8076, DIN8077 تولید می گردند. مزایا و محدودیتهای این لوله ها پس از یک دوره مصرف چندده ساله مشخص گردید که در ذیل بخشی از آنها آمده است:

۱-۲-۱) مزایای لوله های پلی پروپیلن

- عدم پوسیدگی از داخل و خارج

لوله های سبز با قرارگیری در معرض رطوبت و مواد خورنده ای همچون گچ، آهک و دیگر مواد ساختمانی دچار خوردگی و پوسیدگی نمی شوند.

- وزن کم

وزن لوله های سبز با توجه به پلیمری بودن جنس آنها، بسیار کمتر از لوله های فلزی بوده و به همین دلیل حمل و نقل و عملیات لوله کشی، با این لوله ها راحت تر می شود.

- کاهش ضریب هدایت حرارتی پلیمر نسبت به فلز

مواد پلیمر ضریب هدایت حرارتی کمتری نسبت به لوله های فلزی دارند بنابراین در انتقال انرژی با استفاده از این لوله ها، انرژی کمتری هدر می رود.

- کاهش افت فشار نسبت به لوله های فلزی

سطح داخلی لوله های پلی پروپیلن صیقلی بوده و زبری کمتری در مقایسه با لوله های فلزی دارند، بنابراین اصطکاک کمتر شده و در نتیجه افت فشار کمتری خواهیم داشت.

- رسوب ناپذیری نسبی

به دلیل کمتر بودن زبری سطح داخل لوله های سبز نسبت به لوله های فلزی، رسوب تشکیل شده به خاطر جریان آب در این لوله ها، کمتر از لوله های فلزی است و همین امر باعث می شود تا جریان یکنواختی در طی سال های مورد استفاده داشته باشیم.

- نصب سریع و آسان

وزن کم و خط نشان در لوله ها و زوایای مختلف اتصالات، نصب این لوله ها را سریع و آسان می کند.

- اقتصادی بودن نسبی

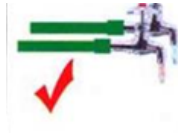
با توجه به مزایای لوله های سبز و همچنین نظر به طول زیاد آنها نسبت به لوله های فلزی (۵۰ سال در صورت تولید و اجرای استاندارد)، (این لوله ها اقتصادی تر از لوله های فلزی می باشند).

۱-۲-۲-۱) محدودیت های لوله های پلی پروپیلن

با وجود مزایای نسبی لوله های سبز در مقایسه با لوله های فلزی، لوله های سبز به دلیل ساختار فیزیکی و شیمیایی دارای محدودیت هایی هستند که با آگاهی از این محدودیتها و رعایت آن حداکثر عمر مفید، قابل دستیابی است.

- میزان تحمل دما و فشار

اینگونه لوله ها توان تحمل حرارت مداوم ۶۵ درجه سانتیگراد و با فشار ۱۰ بار، برای عمر ۶۰ سال را دارند. بنابراین این لوله ها جهت لوله کشی آبگرم و آب سرد مصرفی مورد استفاده قرار می گیرند و برای لوله کشی سیستم گرمایشی (دمای ۹۰ درجه سانتیگراد) مجاز به استفاده از آن نمی باشیم.

- امکان تخریب شدن پلیمر در معرض نور مستقیم، حتی در صورت تولید استاندارد

اینگونه لوله ها در برابر شرایط محیطی، نظیر نور مستقیم خورشید و اشعه ماوراء بنفش (UV)، مقاومت نداشته و تخریب میشوند. بنابراین در مرحله تولید، حمل و نقل، نگهداری و بهره برداری از این لوله ها، نباید در معرض نور مستقیم خورشید قرار گیرند.

- امکان عبور نور و مشکلات بهداشتی

اغلب شنیده می شود بسیاری از افراد که از لوله های سبز استفاده می کنند، پس از مدتی از طعم و بوی آب مصرفی شکایت دارند. این طعم و بوناشی از جلبکهای است که در اثر عبور نور از این لوله ها در سطح داخلی آنها به وجود می آیند. البته در صورت تولید استاندارد و عدم عبور نور این مشکل به وجود نخواهد آمد.

- ضریب انبساط طولی زیاد

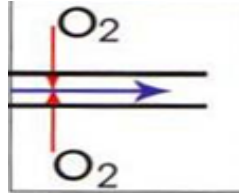
ضریب انبساط طولی لوله های فلزی بیشتر است، لذا برای لوله کشی در مسیرهای مستقیم، با طول زیاد لازم است از وسایل کنترل انبساط استفاده نمود.

$$\text{ضریب انبساط طولی لوله های پلی پروپیلن} = 0.00018 \text{ m/m}^\circ \text{ k}$$

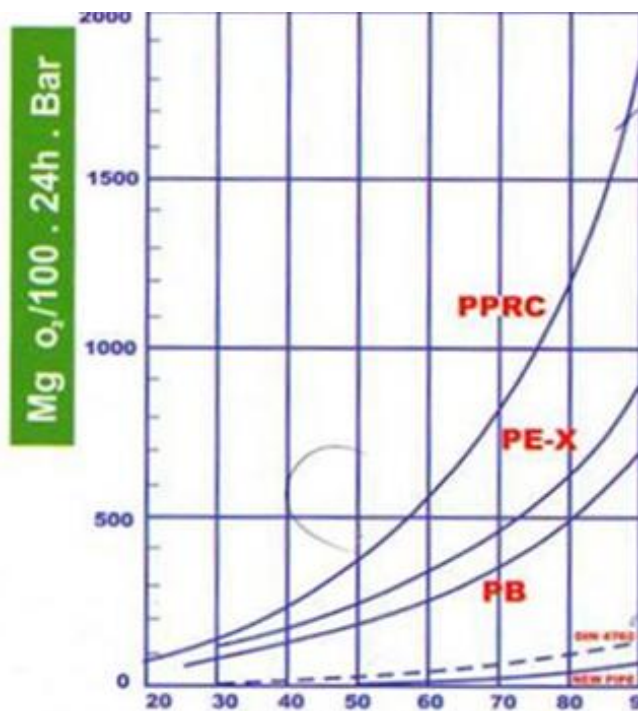
- نفوذ اکسیژن

برخلاف فلزات که دارای ساختمانی فشرده و غیرقابل نفوذ درمقابل گازها هستند. مواد پلیمری مانند پلی اتیلن، پلی پروپیلن، پلی بوتیلن، پلی اتیلن مشبک شده سد خوبی در برابر عبور اکسیژن نمی باشند. نفوذ اکسیژن به داخل لوله سبب تشدید خوردگی در اجزای سیستم های بسته حرارتی می شود، که در این صورت پوسیدگی در سیستم های فلزی از قبیل پمپها و شیرآلات و مخازن فلزی و منبع تولید آب گرم، که به چنین لوله هایی متصل هستند زیاد خواهد بود.

- عدم شکل پذیری

به علت ساختمان مولکولی خاصی که این لوله ها دارند. نیرویی که جهت تغییر شکل به آنها وارد می شود در آنها به صورت تنش ذخیره می شود که در اثر افزایش ناگهانی فشار احتمال ترکیدگی وجود دارد.

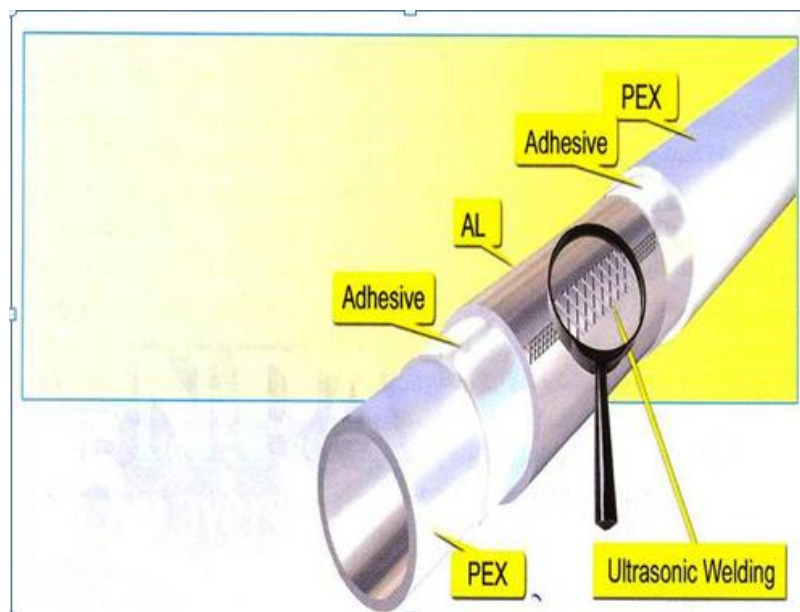

توضیح نمودار:

در این نمودار محور افقی معرف افزایش دما و محور عمودی معرف اکسیژن عبور یافته از سطح لوله ها می باشد. همانگونه که مشاهده می شود در بین لوله های پلیمری لوله های پلی پروپیلن بیشترین مقدار اکسیژن عبور یافته را به خود اختصاص داده اند.

۱-۲) آشنایی با نسل جدید لوله ها

باتوجه به محدودیتهای لوله های قدیمی، متخصصان پلیمر، تصمیم گرفتند تا با روشهای مختلف ، مزایای لوله های کاربردی در ساختمان را افزایش و معایب آن را کاهش دهند. نتیجه این سعی و تلاش منجر به تولید لوله هایی شده است که در آن خواص لوله های فلزی و پلیمری گنجانده شده اند و با تلفیق این دو عنصر (فلز و پلیمر) نسل جدید را به وجود آورده اند که انقلابی در صنعت تاسیسات به شمار میرود.

۱-۲-۱) پلیمر PEX

- تاریخچه

در دهه ۵۰ میلادی دانشمندان آلمانی موفق به ابداع پلیمری با ویژگیهای منحصر به فرد شدند. این پلیمر که با گذشت نیم قرن در صنعت لوله های پلیمری پیشتاز بوده و هنوز رقیب قدرتمندی پیدا نکرده است، پلی اتیلن کراسلینک شده (crosslinked polyethylene) یا PEX نام دارد.

PEX از دهه ۶۰ میلادی، در بعضی از کشورهای اروپایی گسترش یافت و به صورت صنعتی و انبوه تولید گردید. PEX در دهه ۸۰ میلادی وارد بازار آمریکای شمالی شد و به عنوان رقیب جدی در مقابل لوله های فلزی قدرت نمایی نمود بطوریکه هم اکنون لوله های PEX-AL-PEX محصولاتی قابل اطمینان ، مطلوب و ایده آل برای سیستم های لوله کشی هستند.

- پلیمر PEX چیست؟

پلیمر PEX محصول نهایی یک فرایند شیمیایی است که این فرآیند خواص یکی از معروفترین پلیمرهای پایه، یعنی پلی اتیلن را بهبود داده است. پلی اتیلن یکی از مهمترین و عمومی ترین محصولات پتروشیمی است که به علت داشتن ویژگیهای بسیار خوب در سراسر دنیا تولید شده و با قیمت مناسب در دسترس می باشد. از جمله ویژگیهای این پلیمر می توان به وزن کم، عایق الکتریکی ، خاصیت فیلم شدن و مقاومت شیمیایی اشاره کرد. با وجود محاسنی که در پلی اتیلن مشهود است ، متاسفانه باید گفت که این پلیمر دارای مقاومت گرمایی ضعیف بوده، بطوریکه در مقابل آب با دمای بالاتر از ۶۰ درجه سانتیگراد کارایی مطلوب ندارد. برای حل این مشکل،

دانشمندان با استفاده از عملیات مشبک نمودن (cross linking) طی چندین مرحله فرآیندهای پیچیده شیمیایی، مولکولهای پلی اتیلن را به صورت عرضی به یکدیگر متصل نموده، ابتدایی ترین دلیل برای کراسلینک نمودن، بالابردن خواص گرمایی و مقاومت گرمایی محصول تحت فشار است، با تبدیل PE به PEX پلیمری بوجود می آید که دارای خواص زیر است:

۱- افزایش مقاومت گرمایی تا ۹۰ درجه به صورت دائم (بیش از ۵۰ سال) و ۱۲۰ درجه به صورت شوک حرارتی .
 ۲- بهبود خواص فیزیکی که شامل مقاومت در برابر فشار داخلی، افزایش ضربه پذیری، مقاومت در مقابل ترک خوردگی و رشد آن می باشد.

۳- بهبود مقاومت در مقابل مواد شیمیایی خوردگی محیط، و نهایتاً افزایش بیش از پیش طول عمر.

به طور خلاصه می توان گفت که در تبدیل PE به PEX یک ماده گرمانرم (thermoplast) به یک ماده گرما سخت (thermoset) تبدیل می گردد. مواد گرمانرم آن دسته از موادی هستند که در اثر حرارت دچار تغییر حالت دائمی نمی شوند. این مواد در اثر گرما جریان یافته و می توان آنها را قالب گیری نموده، بعد از خنک شدن شکل خود را حفظ می کنند. البته چنین موادی پس از حرارت بافتن مجدداً سیال شده و قابل قالب گیری می شوند. پلیمرهای گرمانرم دارای مولکولهای خطی هستند که قابلیت بکه ای شدن را ندارند. البته این مولکولهای خطی تحت شرایط خاص می توانند شبکه ای شوند که در چنین شرایطی ماده طبیعت خود را از دست داده و گرماسخت می گرد.

مواد گرماسخت را می توان تا درصد زیادی شبکه ای نمود. این مواد را معمولاً در ابتدای فرآوری گرمادهی می کنند بطوریکه بعد از فرآیند دیگر جریان پیدا نمی کنند.

به طور خلاصه یک ماده گرمانرم، پلیمری است که می توان آن را با اعمال گرما و فشار شکل داد و شکل دهی مجدد آن با اعمال گرما و فشار امکان پذیر نیست ولی ماده گرما سخت پلیمری است که با اعمال گرما و فشار شکل می یابد، اما شکل دهی مجدد آن با اعمال گرما و فشار امکان پذیر نیست. در جدول زیر نمونه ای از ترکیبات گرمانرم و گرماسخت آورده شده است:

نمونه هایی از پلیمرهای گرماسخت	نمونه هایی از پلیمرهای گرمانرم
پلی اتیلن کراسلینک شده تادمای ۹۰ °C	پلی اتیلن دمای بالا pert (دمای بالاتر از ۴۵ °C پایین تر از ۶۵ °C)
پلی استر	poly ester
سیلیکون	silicon
پلی یورتان	poly urtane
پلی آمید	poly amid
اپوکسی	epoxy
فنل فرمالدئید	phenol phormaldehyde
	پلی کربنات pc
	پلی اتیلن معمولی pe
	پلی پروپیلن pp
	پلی وینیل کلراید pvc
	پلی استایرن ps

- تبدیل PE پلیمر گرمانرم، به PEX (پلیمر گرما سخت)

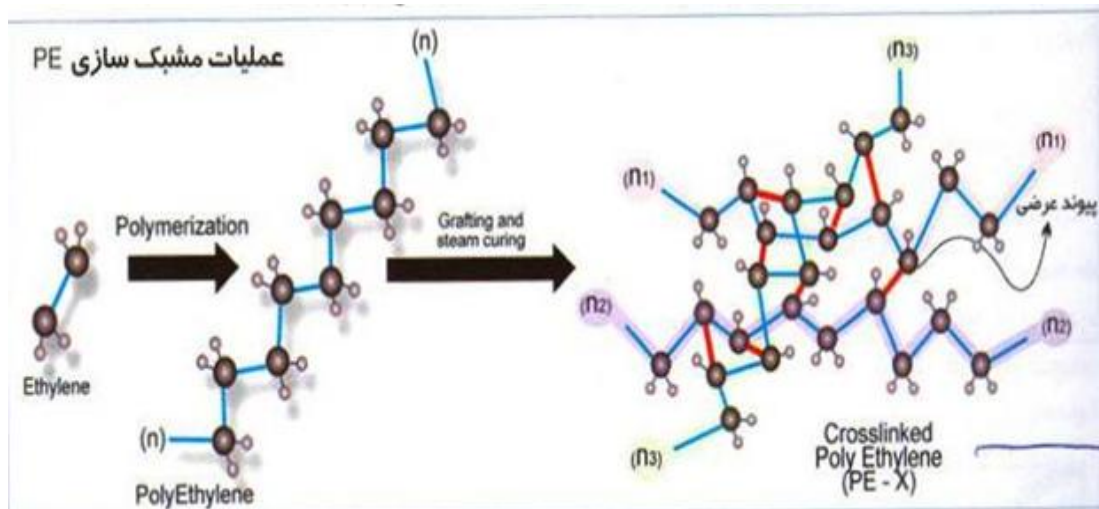
سه روش عملیاتی مشهور جهت تولید pex وجود دارد که به صورت زیر می باشد:

۱- روش شیمیایی پروکسیدی که محصول نهایی آن pex_a معروف است.

۲- روش شیمیایی سیلانی که محصول نهایی آن pex_b معروف است.

۳- روش شیمیایی تشعشعی که محصول نهایی آن pex_c معروف است.

PEX معمولاً در دو نوع a, b تولید و عرضه می شود و نوع c به دلیل هزینه زیاد تولید به طور محدود تولید می گردد. نوع pex از ترکیب مواد شیمیایی و کاتالیزورهای مخصوص و همراه کردن آن با پلی اتیلن در کنار دو عامل مهم دما و رطوبت به وجود می آید. در صورت استفاده از هر یک از روشهای مذکور، محصول نهایی باید عاری از هر گونه مواد شیمیایی اضافی و از لحاظ مشخصات فیزیکی و شیمیایی کاملاً منطبق بر استانداردهای مربوط باشد.

نکته بسیار مهم:

در مورد لوله هایی که با استفاده از پلیمر pex تولید میگردند. اینکه درصد ژل موجود در پلیمر پایه پس از فرایند تولید نباید از ۶۵٪ کمتر باشد. بدیهی است در صورتی که درصد ژل مذکور کمتر از حد استاندارد ۶۵٪ باشد، لوله تولید شده فاقد ویژگیهای منحصر به فرد اعلام شده در استانداردهای بین المللی باشد.

- سیستم های لوله کشی آب :

سیستم باز (Open System)

سیستم بسته (Closed System)

سیستم باز به سیستمی اطلاق می شود که آب به سوی یک مخزن که به هوای آزاد باز میشود، جریان می یابد. برج های خنک کننده و هوا شوی (air washer) از جمله مثالهای خوبی برای برای سیستم باز می باشند. سیستم بسته به سیستمی اطلاق می شود که جریان آب در هیچ نقطه ای در معرض هوای آزاد قرار نمیگیرد. چنین سیستم هایی معمولاً شامل یک منبع انبساط می باشند که می تواند از نوع بسته (همانند پکیج دیواری) و یا باز (همانند منبع انبساط موتورخانه مرکزی) باشند.

از طرف دیگر می توان سیستم های لوله کشی را به ترتیب ذیل نیز طبقه بندی نمود. سیستم تک گذر: در این سیستم، آب یکبار از وسیله ای که عبور نموده، تخلیه میشود.

سیستم گردش: در این سیستم، آب پس از رسیدن به وسیله مورد نظر تخلیه نمیگردد بلکه توسط یک مدار لوله کشی بین مبدل حرارتی و مبداء حرکت خود که میتواند مثلاً یک دیگ حرارت مرکزی یا دستگاه پکیج دیواری باشد، گردش نماید. گردش آب نیز می تواند:

تحت نیروی ناشی از اختلاف وزن مخصوص آبگرم رفت و برگشت و بدون کمک عامل خارجی (پمپ) صورت گیرد. لازم بذکر است که بدلیل محدود بودن این نیرو و عدم توانایی آن برای مقابله با افت فشار زیاد در مسیر لوله کشی، این سیستم تنها برای ساختمانهای کوچک قابل استفاده می باشد. بصورت اجباری که در این سیستم انرژی لازم برای گردش آب و غلبه بر افت فشارهای مسیر توسط یک پمپ تامین میگردد

حال یک سیستم گردش بر حسب چگونگی برگشت آب بصورت ذیل طبقه بندی می شود:

۱. سیستم لوله کشی با برگشت معکوس (Reverse Return Piping)

۲. سیستم لوله کشی با برگشت مستقیم (Direct Return Piping)

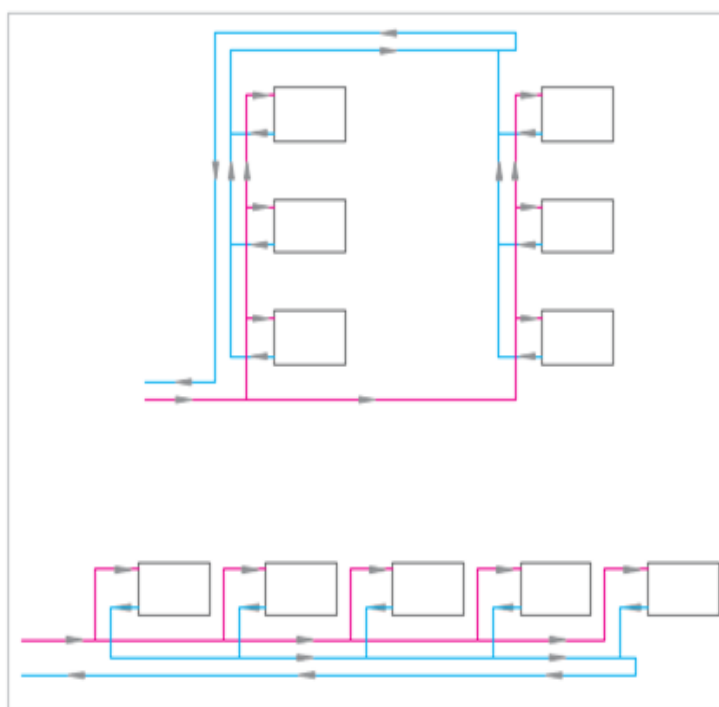
۳. سیستم یک لوله ای (One-pipe System)

حال به شرح کامل این سیستم ها می پردازیم:

۱. سیستم لوله کشی با برگشت معکوس (Reverse Return Piping)

هرگاه در یک سیستم بسته، مبدلهای حرارتی دارای افت فشار تقریباً یکسانی باشند، سیستم لوله کشی با برگشت معکوس توصیه میگردد. نکته مهم اینست که نمی توان از این سیستم برای سیستم های باز استفاده نمود.

در سیستم لوله کشی با برگشت معکوس طول مسیر گردش آب در لوله های رفت و برگشت برای تمام مبدل های حرارتی یکسان بوده لذا افت فشار برای نزدیکترین و دورترین مبدل حرارتی نسبت به دیگ برابر خواهد بود شکل ذیل شماتیک سیستم لوله کشی با برگشت معکوس را نمایش می دهد.

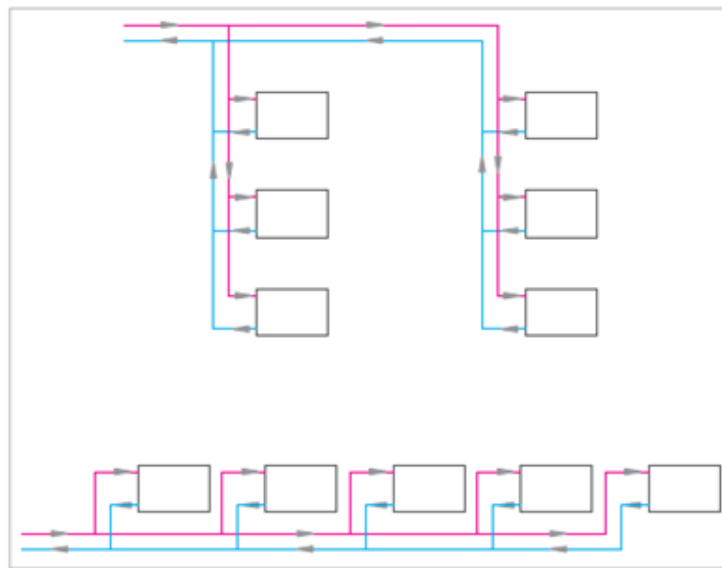

شبکده لوله کشی با برگشت معکوس

۲. سیستم لوله کشی با برگشت مستقیم (Direct Return Piping) :

اگر افت فشار در تمام مبدل های حرارتی یکسان نباشد، استفاده از سیستم برگشت مستقیم از نظر اقتصادی بیشتر مقرون به صرفه است. در این روش علاوه بر سیستم های بسته برای سیستم های باز نیز قابل استفاده است ، قطر لوله برگشت در تمام طول مسیر برابر قطر لوله رفت متناظر خواهد بود. بطوریکه در سیستم برگشت مستقیم برای تاسیساتی که در آنها مبدل های حرارتی از قبیل رادیاتور یا فن کویل دارای افت فشار داخلی و یا ظرفیت های متفاوتی باشند ، بکار میرود.

بلحاظ اینکه در این سیستم افت فشار در مسیر لوله کشی به مبدل های نزدیکتر به دیگ کمتر از افت فشار در مسیر لوله کشی به مبدلهای دورتر از دیگ بوده ، آب در مبدل های حرارتی نزدیکتر با سرعت بیشتری نسبت به مبدلهای دورتر گردش میکند لذا سیستم متعادل نیست و برای متعادل کردن آن باید از شیر های متعادل کننده (Balancing Valve) استفاده می شود. بدین ترتیب می توان افت فشار از دیگ تا تمام مبدل های حرارتی را یکسان کرده و سرعت گردش آب را در نزدیکترین و دورترین مبدل حرارتی برابر نمود.

روش لوله کشی با برگشت مستقیم

۳. سیستم یک لوله ای (One-pipe System) :

در این سیستم برای برگشت آب از مبدل های حرارتی به دیگ ، لوله مستقلی در نظر گرفته نمی شود بلکه همانطور که در شکل ذیل مشاهده میگردد جهت رفت و برگشت آب به مبدل های حرارتی تنها از یک لوله اصلی استفاده می شود. برای اتصال لوله های رفت و برگشت مبدل حرارتی به لوله اصلی در این سیستم از وصال های مخصوصی استفاده میگردد. در این سیستم قطر لوله اصلی در تمام طول مسیر ثابت بوده و دمای آب ورودی به واحدهای نزدیکتر به دیگ بیشتر و در واحدهای دورتر بتدریج کمتر می شود لذا مبدل های حرارتی دورتر را باید بزرگتر در نظر گرفت.